

uationis, n̄ e m̄a afecta ḡntis; q̄o euidenter P. q̄a ip̄o Angly Michael e
indivisiuum, q̄o d̄ijta n̄ negabunt et t̄n̄ h̄nt m̄a affectam ḡntē: q̄o ex solo d̄ia
induantē p̄uenit p̄ncipiū individuationis; q̄m̄q̄ q̄libet spes Anglica
p̄t h̄re p̄ta india subse, ac ḡnde exet vly.

Ute deat multiplicari in inferioribus?

Quæst. 9. Ute deat multiplicari in suis inferioribus. R.
affie. P. q̄a si n̄a cois v̄g h̄n̄a n̄ multiplicaretur in inferioribus exet ead
n̄o in illis, et consequē t̄n̄a vly exet singularis, q̄o q̄libet indivisūm exet
vte, q̄o aperte implicat. firmari q̄a ideo n̄a d̄ia n̄ e vly iū triam
dinarum p̄sonarum q̄a in illis n̄ multiplicati, firmari et q̄a n̄a q̄o abs-
trahit fit una p̄ unitem p̄cessiois; q̄o et q̄ndo strahit d̄et fieri multiplex
p̄ strahem, et idem.

Arg. 10. Ute sol petis comonitari plubij, s̄d ut comonitari plubij
n̄ requit multiplicari in illis, ut pet in n̄a d̄ia q̄ creati plubij p̄sonis, q̄a
in illis multiplicati: q̄o ad vte n̄ requit multiplicati in inferioribus. R. reg. ois
q̄a n̄a vly sit cois d̄et multiplicari in multis, et n̄ comonitari sol, q̄ hoc sp̄i-
ale d̄mysterium finatij q̄ d̄ia n̄a comonitari multis pluribus p̄sonis
reati d̄ij, q̄a in illis multiplicati, et manet omnino ead singularis q̄o n̄ p̄t
fieri in n̄a creati.

Arg. 2. si d̄initij ponate ead n̄o albō in tribus lapidibus album
in cois exet vte iū illorum triam lapidum, et t̄n̄ albō n̄ multiplicati: q̄o n̄ requit
multiplicati vly in inferioribus. R. reg. ois, q̄a te d̄et multiplicati adiectiua i. sub-
iectorum, n̄ t̄n̄ d̄ia multiplicati substantiua i. f̄ic, q̄ e albō, q̄ sit omnino ead, ut
supponit in argo.

Ut melius intelligat hanc distinctioem et solutioem argi. D̄e d̄ia du-
plex multiplicati aliam substantiua, aliam adiectiua. Adiectiua t̄n̄ d̄ia

quod multiplicati solum subiectum. Vg. quod si plures lapides in unius tantum albedinis
multiplicatio substantia tunc fit quod multiplicante fit in unius tantum subiecti
Vg. tres albes possunt in uno lapide. ad hunc igitur acciatis glebe album requiritur tam
multiplicatio fit in subiecto. Vg. neg. sola fit. neg. solum subiectum inferius. Vt. **U**
utrum in concreto. at uero ad ueritate in quo. sicut est multiplicatio fit. quod haec sola
est ueritas. et non subiectum. Unde 3 albes in uno lapide sufficiunt. ut albus in seipso illis
predicatur in quo. quia uerum est dicere. haec albus est albus. illa albus est albus.

Hinc dicitur 10. Agens in seipso ueritate in seipso 1° et 2°. quia istae duae
accidit quod eandem omnino accidit. et quod non multiplicati ad id eandem dicitur utriusque agunt
Vnde dicitur 2. hoc concretum cognitum est necesse sum ueritate in plurimum obiectum
quod cognoscunt per cognoscendum. quia cognoscendum sit omnino eandem de-
finit multiplicatio fit ad ueritatem.

Arg. 3. ad hunc in quo essentia sufficit multiplicatio substantia in
fit. quod ad hunc in glebe acciatis sicut erit multiplicatio acciatis. subiecti. Ex neg. cons
circa rationem quod multiplicatio fit multiplicati totum inferius ueritate acciatis. quia sola
albus ueritate totum inferius in albedinis in seipso. at uero multiplicato solo subiecto non mul-
tiplicati totum inferius ueritate acciatis. quia inferius ueritate acciatis coalescit ex subiecto
et fit. quia album utpote decetum dicitur tam fit in seipso. quod parum refer-
ret quod uerum dicitur in recto. alterum in obliquo. quia se ipse utrumque. ut
dicitur hoc inferius.

Arg. 4. si una tantum acciatis rationis infiet duas mas hoc in seipso
erit species in hominum infiaurum. quod et si ueritate albus ponatur in duobus subiectis ab-
bum in seipso erit summe in hominum subiectum & neg. cons. circa rationem
quod in exemplo aduocato simpliciter. et abesse dantur duae humanitates. cum tamen non sit
intus fit in seipso et maius phisice. Unde multiplicatio in abesse multiplicante
composita humana. at uero multiplicati subiecti abesse non multiplicante infiaurum
si ueritate. quia infiaurum constant ex subiectis tantibus fit multiplicati. ueritate

pranti in go ab illa hij, q̄ pranti in gle. P̄ illa p̄dicari in go q̄ pranti
 tur ut p̄j̄ estiaty q̄ min̄ substantis; apte r̄adunt̄ q̄ro aligs quae
 rit q̄ sit res; v.g. si irrogas q̄ sit Liiij; apte respondebit̄ eho; e at; illa
 uo pranti in gle, q̄ pranti p̄ min̄ adiacenty et apte r̄adunt̄, q̄do q̄
 irrogat q̄lynam res sit; v.g. si q̄s roget, gle at sit Liiij; recte respondebi-
 tur e rate visibile album.

Tradere et alia regula a P. Soar. l. illa p̄dicanti in go p̄ min̄
 subjyctantij, q̄ s̄ adegte constituunt estiam v.g. hoc d̄ P̄io, s̄ constituunt p̄met̄
 ita ut hoc pars n̄ adueniat alteri parti iam in suo eē constituto, v.g. at
 p̄dicati in go p̄ min̄ subjyctantij d̄ P̄io, q̄ e pars estiaty, q̄ n̄ aduenit va-
 li iam in suo eē constituto, at uo rate p̄dicati in gle p̄ min̄ adiacenty d̄ P̄io,
 q̄ aduenit illi iam in suo eē constituto. id a fortiori d̄m̄ e d̄ P̄rio, et accide-
 te q̄ adueniant totie h̄a iam constituto.

Quar. V̄ d̄fio q̄is sit estiaty? R̄ eē estiatem q̄i tam̄n̄ v̄t̄ in Prando.
 n̄ uo tam̄n̄ v̄t̄ in Essendo. P̄ utrumq̄, q̄ q̄is definit̄ id, q̄ aptum e p̄ior̄ d̄ plubij
 in q̄is q̄re in comple. s̄ hoc e est estiatem q̄i in Prando; q̄ p̄dicabilitas e p̄rie-
 tay v̄t̄ en essendo, ut supra diximus; q̄ hoc d̄fio e estiaty q̄i tam̄n̄ v̄t̄ in Pra-
 ndo, et n̄ in Essendo. pot̄ in sic aptari ut sit estiaty q̄i in Essendo; q̄is e id q̄ aptu e
 eē in plubij in go in comple.

Note nullam ex hij d̄fio hij eē estiatem q̄i sumpto p̄ reloe; q̄a i h̄a
 d̄fioes sol̄ tradunt̄ estiatem p̄ aptudes tam̄ ad Essendum, q̄ ad Prandum in d̄fio
 ad suos aūs p̄prios; uo h̄a aptudes sint sol̄ f̄nta relorum, n̄ possunt d̄fioes
 eē estiatem v̄t̄ p̄ reloe, q̄a ex plante p̄ f̄nta relorum, et n̄ p̄ ipsos f̄ij̄ relatiuas
 si n̄ uel̄y d̄finire q̄is p̄ reloe facile pot̄ illud sic d̄finire estiatem q̄is e id q̄ referre
 ad infioa in go in gle.

Arg. i v̄t̄ e totum in suorum infioium; s̄ q̄is orate in comple; q̄
 q̄is n̄ e totum in suorum infioium. P̄ neg. s̄ q̄, q̄a q̄is e totum metum in suorum

inferiorum, et le n̄ dicitur d̄ fratri totam nam̄ formam inferiorum, sed eam dicit in
obliq̄ et implicite: in eo n̄ dignitate quā ab spē, quā spē dicit totam nam̄ formam
inferiorum d̄ fratri, et ideo prate spē: at uō quis dicit per se d̄ fratri, et capite, et per se
in obliq̄ et implicite.

Arg. 2. quōd frater in inferiorum, ad oīs frater prate in ḡle: quōd quis n̄ prate
in ḡle. Et dist. min. oīs frater prate in ḡle, si p̄dicetur p̄ mun̄ adiacenti, Cond. si p̄-
dicetur p̄ mun̄ subsistenti neg. min., at uō quis prate in ḡle p̄ mun̄ subsistenti.
n̄ nego prate tam̄ frater d̄ inferioribus, sed ē frater subsistens, et prate informans sua
inferiora, si n̄. quōd summati ut p̄sentantur potius dicitur ē n̄, quā componit d̄ oīa spe-
fici, tam̄ frater sua frater metha.

Arg. 3. quōd frater ē spē infima: quōd n̄ pot̄ prate d̄ plurius orientibus
spē. Et dist. ans: quōd exercite ē spē infima Cond. signate neg. ans. et si t̄ dist.
Cond. quōd n̄ pot̄ prate d̄ plurius orientibus spē exercite, Cond. signate neg. Cond.
uōd quōd sumptum p̄ aptudē, t̄ reioe sol̄ prate d̄ plurius nō orientibus. Illis
reioibus, t̄ aptudibus gravis, q̄ solo nō differunt: at uō illa reioe signant nōs
subtrahat, i. at Colorem t̄, q̄ d̄ plurius orientibus spē p̄dicanti.

Arg. 4. p̄ d̄ item sub ḡle latent equivocacōes: quōd quis n̄ ē vlt̄ uocum
ad inferiora. Et d̄ item sol̄ uoluisse, quōd in quibus utpote cōiuris, ēē maiō peri-
culum offendendi equivocacōis, et posse facile reperiri analogum, quōd p̄-
mō nos abstrahere quōd uocum.

Arg. 5. quōd n̄ prate d̄ plurius spē orientibus, quā sum̄ d̄ d̄
hoc ē quōd, Leo ē quōd, quōd quōd n̄ prate d̄ orientibus spē. Et dist. ans: quōd frater
n̄ prate exercite d̄ plurius spē orientibus Cond. signate neg. ans, quā illa aptudō
t̄ reioe quōd n̄ prate exercite d̄ hoc t̄ Leone: sed signat al̄ q̄ exercite prate
d̄ hoc, et Leone spē orientibus.

Quaer. 4. quōd definiti in illa d̄ d̄ quōd? Et d̄ d̄ d̄

itudo concretum ea nō quia subiecto, et sic q̄ facit quīs acciatur, unde
 dicitur competit exercite nōe subiecto, Vg. ali qd̄ exercite prati in qd̄ in comple
 d̄ plurijs sp̄e dicitis, signate uō conuenit aptudi, & retoi; q̄ signant nam, q̄ exercite
 prati, nam aptudo, & retoi sol̄ exercite prante d̄ plurijs aptudibz, & retoi
 sol̄ nō dicitis, ut saepe diximus.

Sectio 2^a

U^o quīs possit conseruari in unica tantum sp̄e?

Quar s. d̄ siḡ impote uicā tantū daretur sp̄es, Vg. hō, adhuc al̄ esset uicū quīs? R̄
 affie d̄ P. Socr̄i l. 4. d̄ d̄. 1. nō 4. P. q̄ in facta suppositioe al̄ heret oīo regri-
 ta, ut esset quīs, q̄ d̄ dicaretur in qd̄ in comple, eo qd̄ n̄ dicit totam nam̄ (cōm hōis ex-
 p̄te, neq̄ n̄ dicebat rate, d̄ nō d̄ dicaretur d̄ plurijs, s̄ d̄ Lio, et Plo, qd̄ esset uicū
 quīs. firmar. 1° q̄ d̄ facto aūs phicū sp̄uati q̄ quīs (ut p̄batz fert opinio)
 ad oīs aīaj rates, q̄ s̄ eīus sp̄e: qd̄ sit al̄ esset quīs ad brūm et plum, t̄ sint eīus-
 dem sp̄e. firmar. 2° q̄ q̄ntas in cōi iusta p̄batem snōm q̄ docet sol̄ punctum
 eī sp̄em q̄ntis, ē quīs ad hoc et illud punctum d̄ d̄ sum nō: qd̄ quīs p̄t prāri d̄ solo
 nō orientibz.

Opposam snōm tuente p̄les P. P. q̄bus fauet l. Thom. apud P. Ale-
 mon. 1° p̄e sume phicū q. 3. d̄ d̄. 7. Arxi in loq̄a d. 7. a nō is et alii, q̄ q̄bus, Arg.
 1° quīs prati d̄ plurijs sp̄e orientibz, s̄ in facta suppoē, n̄ dabant p̄les sp̄es: qd̄ quīs
 n̄ p̄t conseruari in uicā tantū sp̄e. R̄ d̄ d̄t māi quīs prāte d̄ plurijs sp̄e orientibz
 sol̄, neg. et cōd. māi, nam illa porta d̄ plurijs sp̄e orientibz, n̄ ē essiaty; q̄
 sufficit qd̄ quīs p̄dicete in qd̄ in comple, & sit d̄ plurijs d̄ d̄ d̄ sp̄e, & solo nō orientibz,
 et in p̄dicta suppoē, quīs p̄dicabate in qd̄ in comple d̄ Lio, et Plo.

Arg. 2. at tunc q̄ dicaretur (comple, et p̄batz, q̄ tunc qd̄ esset al̄
 esset rate; et qd̄ esset rate esset al̄: qd̄ esset p̄dicatio (comple, siḡ) dicit totam
 nam̄ cōm. R̄ neg. aīj, et ad illū p̄batem dico in facta suppoē al̄

n̄ dicitur amplius d̄ frati, qm̄ vivens certitudo, sicut d̄ facto dicitur, eo qd̄ d̄ frati
n̄ dicitur rate, et implicite illud dicitur, s̄ d̄ facto n̄ p̄rate comple. qd̄ neḡ in illa sup-
positioe, neḡ obstat, qd̄ tunc at et rate recipiente, nam et rate corporeum
corporeum d̄ facto recipiat d̄ati, et tñ neḡ at, neḡ rate p̄rate comple. eo qd̄ d̄ frati n̄ dicitur
ipsum rate, ut in nostra suppo. et n̄ dicitur d̄ frati.

Arg. 3. ut dicitur vlt̄ d̄ multiplicari in inferioribus, s̄ tunc n̄
multiplicaretur at in inferioribus, qd̄ illa n̄ heat: qd̄ n̄ erit vlt̄ gr̄cum. S̄ neḡ. min
qd̄ tunc multiplicabatur at in ho, et ho tamq̄m in inferioribus, et immutatis, si abstraheretur
at im̄ie ab illis, et mutatis, si abstraheretur ab ipsis miante hoc.

Inst. vlt̄ d̄ latius patere qm̄ parte, et in facta suppo. aque
late p̄te vlt̄ et portus: qd̄ at vlt̄ sp̄e n̄ pot̄ p̄rate, ut gr̄is. S̄ d̄ d̄ vlt̄ d̄ latius
patere qm̄ parte frati, et explicite, cond̄ implicite, et identice neḡ. mai, qd̄
in hac suppo. at explicite, et frati n̄ dicitur rate, sicut d̄ facto at n̄ dicitur rate, neḡ
rationale, et identice, et implicite illud includat a p̄ rei

Sectio. 3^a.

Et quis im̄ie p̄dicetur d̄ induis?

Quæ. 6. v̄ at v̄g. possit p̄rate im̄ie d̄ hor, d̄ illo at, in induis, ita ut illa
p̄dicatō sit frati et gr̄ica? ante resolutionem qd̄ adie. s̄. hanc p̄dicatōem in hoc
at e at illud at e at / in sui p̄ate semp̄ e gr̄cum, qd̄ mat̄ semp̄ ille gr̄is
atij e gr̄icij: at nostra qd̄ sol̄ p̄cedit d̄ p̄dicatōe frati.

Note. 2. indua aut posse considerari comple, aut adæque, ut in
re sit, aut in comple, et inadæque, indua comple, et adæque sit illa in gby con-
siderate tota r̄o n̄e sp̄ificæ tum d̄ia induante v̄g. P̄ij, et P̄ij, in d̄ia in-
comple, et inadæque sit ea in gby sol̄ at n̄te explicite ad r̄em gr̄ij gr̄ij
contrati ad r̄em induantem v̄g. hoc at p̄stitutat, illud at p̄stitutat.
hij p̄notatij.

Resol. 1° at sumptum in ordine ad individua completa, et adjecta v.g. ad Pluim,
 et Pluim, pot' d' illi imie priari, tam nigr. gus. ita S. Anic. in leg. traversia. 4. pun.
 4. no 10, S. Anic. d. 7 no 29. S. ga al in loi pot' abstrahi imie a Legaso et Busola.
 Lo. ab Delato fonte et ab Alexandro: d' ind' priate d' illi in q' in comple, ga n' dicit
 dicit rate, l' irate d' fiati. go gus pot' priari imie d' indivy comple.

Resol. 2 inter gus et indiva semp' mediat aliq' spes, et n' au abs-
 tratum, q' possit abstrahi p' illud. S. ga at v.g. neg' pot' abstrahi, nec contrahi, ad
 Pluim, et Pluim, q' intermediat ho, q' e spes: go semp' dicit mediat aliq' spes inter gus
 et indivum. Et n' sit aut' abstracta, abstrahib' tñ p' illud et in hoc s' p'cedit nostra
 resolutio d' priate imie atq' in Alexandri, et Busola v.g.

Resol. 3. at imie contratum ad individua incompleta, et inadjecta
 hoc e ad hoc, et illud at e' vte givum, v.g. in hac p' dicit' hoc at e' at illud at
 e' at, ita aliq' P.R. S. ga e' p' dicit' incompleta in q' d' plurib' inferiorib' : q' dicit
 dicit' requisita, ut sit p' dicit' givca.

Arg. 1° p' Socr. l. hoc at e' compositum p' accens, s' d' inferiora
 giv' dicit' e' unum p' se. go hoc at e' at, n' e' p' dicit' giv'. S' mai' ex giv'
 vto givca, et dicit' induante resultat unum p' accens. S' neg' mai'. ad gha-
 oem dico, hoc at e' dicit' rate sat implicite, miante, q' compositat d' dicit' indu-
 ante. et sic officere unu p' se. go firmat' ex dicit' eiusd' Socr. l. q' docet exen-
 citate, q' d' dicit' givca, resultare unum p' se cum dicit' induante, miante rate.
 go a p' dicit' ex ali, q' dicit' vto m' m' metha resultabit unum p' se cum dicit'
 induante miante rate sat implicite.

Arg. 2 p' Anic. et dicit' sup' cit. (hoc at e' at) sol' e' p' dicit' vty
 givca: go male asserimus e' p' dicit' vty givca. p' hant' anis, ga illa p' dicit'
 e' comple, dicit' n. totam nam' facim'. P' neg. anis, ga hoc at ex p' subtr'
 n' dicit' ex p' rate, l' irate, neg' et ex p' p' dicit' : go p' dicit' n' e' comple,

ga n̄ dicit tota nō pars, q̄ reuā ē infiori, nam hoc at n̄ pot inueniri
imie contrariū, nisi mōtē rati, ficitati, q̄ s̄t dicitur b̄is.

Sectio. 4.

Quaeritur. Quis sit totum rū inferiorum, & possit p̄dicare in quale?

Quaeritur. An quis sit totum rū suorum inferiorum? R̄ affie 3^{ci}. P. ga at identice
se dicit totū ē suorum inferiorum, et f̄iati illud n̄ dicit: gō ē totum rū suorum in-
fiorum. Inst. at p̄dicat, ut pars rū rati, gō: gō n̄ ē totum. R̄ dicit oīj at p̄-
dicat ut pars, rū alterius partij. Cōd. rū infiorij neg. oīs. et in hoc sū dicit quis
se totum loge rū suorum inferiorum, dicit p̄dicat ē incompto, ga at n̄ dicit f̄iati
rate, ficitate, q̄ s̄t p̄es b̄is.

Uig. hoc p̄dicat p̄iij ē m̄a, n̄ ē uō, ga m̄a ē pars p̄iij: gō et hoc
hoc at, n̄ erit uā, ga at ē pars horis. R̄ dicit oīs: n̄ ē uā p̄dicat, ga m̄a ē pars
abie neg. ga ē rati, pars rati dicit, Cōd. oīs, ex duplici capite iha p̄pō p̄iij ē m̄a,
n̄ ē uā, 1° ga. m̄a n̄ ē nome cōnotatiuum, imō abstractū: 2° ga. m̄a ē rati dicit a p̄iij
p̄ distinctionem includentij ab inclusio, idō n̄ dicit subtrū, neg. implicite: at uō at
ē nome mag. cōnotatiuum, et implicite, et identice dicit rate in illa p̄dicat hoc et

Quaeritur. 8. V hoc p̄pō, p̄iij ē animalatij, sit uā, et in ḡle? R̄
affie P. 1° ga illa ē p̄dicat uā, et in ḡle essiat, q̄ loge sciat h̄am p̄ m̄m adiacen-
tij nomine cōnotatiuum, s̄t hoc p̄dicat, p̄iij ē alatij, s̄t loge sciat p̄dicat per
m̄m adiacentij: gō ē in ḡle essiat p̄ m̄m adiacentij. P. 2° ga hoc p̄dicat, p̄iij
ē m̄atij: p̄iij ē f̄iatij, s̄t in ḡle essiat: gō s̄t hoc p̄iij alatij.

Oppositiō suam tenet P. Soar. l. in loga. tr. 4. d. 1. nō 16 p̄ ḡ
Arg. 1. at ē pars subsistentij: gō n̄ pot prae in ḡle. R̄ dicit oīs at ē pars sub-
sistentij mōtē, Cōd. loge, et in mō p̄anti neg. oīs ga et mō, et f̄iati s̄t p̄j sub-
sistentij p̄lice, et tri loge p̄anti in ḡle, ga ex parte p̄ nomina adiacentia

poterit dari quibus, quoniam potest de pluribus specie orientibus. Ex neg. mai. quia ut dicitur
 quibus natio det prius et minus subsistentis, sed ut dicitur per minus subsistentis det
 prius in quo. dicitur dicitur essentia quibus et quod dicitur in quo incompleto, et hoc dicitur dicitur
 essentia et reliquis speciebus ubi prius non dicitur orientibus non, sed specie, non quod essentia quibus, nisi
 vulgariter loquendo, quemadmodum non est essentia dicitur, quod dicitur de pluribus orientibus
 specie, sed non, sed solum quod potest in genere essentia.

Imo non potest negari quod alii in compositis huiusmodi prius ut quibus, sed quod admittit, quod
 sit ut. nam si sumimus illud ad iam dicitur, et per ut et huiusmodi, et tunc id valet,
 atque hoc, quod dicitur tamquam species, dicitur non est notitia quibus, sed sumimus ad inadegite in con-
 pto huius, quoniam dicitur de facti rate, et tunc non est dubium, quod dicitur in composito in quo, quod est dicitur
 essentia quibus: quod alii in compositi huius sumptu inadegite dicitur ut minus quibus.

Disputatio. 2^a

De rebus, quae possunt esse gratia species.

Sectio. 1^a

Utrum species simpliciter possint esse gratia species?

Non est dubium, quod entia reuera completa Vg. al. calor, homo, leo, terra possint esse gratia species
 ut iam probauimus. nunc est quod species, et entia in composito, et modata possint subire
 rationem quibus, et species? Resol. 1^a oes in constituentes prius possunt habere uicem rationem
 quibus, aut species. P. quod prius est talium quibus summi reuera, et eorum quod sub ipsos natura
 quodam disputatio sed oes in prius Vg. Ubi, Situs, Actio, Passio, terra ita se habent
 quod habent rationem quibus.

Resol. 2^a existentia, Subsistentia, Unio, subiecta, et inherencia possunt
 esse gratia species, si sumantur non a composito, s. Existia in se in huius, et illius existentia
 subsistentia in se in huius, et illius subiecta, et sic de reliquis modis. P. quod oes haec entia
 possunt abstracta a suis in huius, et ad illa contrahi per duas partes, quibus

metho componunt: gō possunt eē grā l' spēs.

Resol. 3. pēs phicā, i. mā, et fīa possunt eē grā, et spēs. uno mā in cōi pot eē gūs ad mām calidam, et Sublunarem in opīe cōi: et facit hāc mām dīctā spē, et fīa in cōi pot eē gūs ad oēs fīas subīates spē dīctās. P. gō oēs mā possunt unīe conūnīre in mā cōi, gīm agīte partīcipant p' unā dīctā et d' dūm e' d' fīa subīati in cōi.

Arg. 2. Ut e totum in inferiorum; si mā, et fīa si pēs: gō n' possunt eē utiq'. R' dīct' mīn. mā, et fīa si pēs phicā inter se componentes, tōnā si pēs phicā rīū inferiorū, neg. mīn. gō rīū inferiorū si q' dām tota metho. Arg. 2. spēs p'ati Cōmple, sō mā, et fīa p'ante in Cōmple, ut pōtē pēs in Cōmple: gō sō n' possunt eē spēs. R' dīct' mīn' p'ante in Cōmple in grā phicā tōnā in grā metho neg. mīn. Unde si mā, et fīa inter se sp'arenti si pēs phicā in Cōmple; si uō sumant in ordine ad inferiorā si tota metho, ac p' Cōis Utīa.

Quid dūm de partibus integrantib'?

Ante resulcoram quorū, dīctū e' pēs integrantes, alīq' eē Omogenīa; i. eīūd' rōis; ut si pēs aqua v'g. alīq' eē etherogenīa, i. dīctā rōis; ut si pēs corpōis hūmī, v'g. Caput, Brachīum, pedes, itā,

Resol. igit. 1. pēs integrantes omogenīa possunt eē grā l' spēs, v'g. pores aquae in cōi ad hanc, et ad illam p'īm aquae. P. gō ex hanc, et illa p' aquae v'g. pot' abstrahi pores aquae in cōi, q' sit spēs; tīnd' ex hanc, et illa p' mīo pot' eē abstrahi pores mīe in cōi, q' sit eī spēs. et ex hīj duab' spēb' possūm abstrahere p'īm omogenīam in cōi, q' sit gūs: gō pēs omogenīa possunt eē grā, gīm spēs. fīc mīr' gō aqua totalī in cōi pot' eē spēs ad hanc, et illam aquam: gō et pores aquae in cōi pot' eē spēs ad hanc, et illam p'īm aqua.

Arg. 1. si pēs integrantes possunt eē utiq', tamgīm grā l' spēs p'ante essīate d' dūm in fīorīb' sō pēs integrantes n' sī essīates: gō n' p'ante tamgīm

gia, et spes. *Re. dist. min: n̄ si esset, qd̄ entitem absē cond. n̄ si esset, suis in-*
fioribus, q̄ in inferiora at si p̄s integrantes neg. min. nam q̄libet pars absē pot
tui separari a toto q̄ e' congens, n̄ pot separari a sua p̄e inferiori, r̄i cuius e' gus t
sp̄s essentis, sicut albo e' congens subit a q̄ pot separari, n̄ in aliter inferiori d̄ q̄
prate in q̄ esset.

Infer: q̄o sequitur eand̄ entitem bis includi in toto. 1. r̄e totius, q̄ sit
*contrahite; 2. r̄e cuiuslibet partij, q̄ et pot strahi. *Re. d. totum, qd̄ hoc nullum**
inconueniens e' r̄i dissonum, sicut mā, et fiā includite p̄lice in hoc, q̄ndo totus
hō contrahite, et et includite ead̄ mā, tam qm̄ pars, q̄ndo mā contrahite r̄e istius
mā, et et includite fiā, q̄ndo fiā strahite r̄e istius fiā hunc.

Arg. 2. pars in cōi abstrahite, et contrahite r̄e totius: q̄o n̄ r̄atione

Sui *Re. dist. a r̄i abstrahite, et contrahite r̄e totius. Si*
conūderet ut pars r̄i totius cond. si conūderet ut totū r̄i suorum
inferiorum neg. ans, q̄o pars pot̄ dupliciter conūderari, & in ordine ad totū
q̄ componit, et tunc n̄ e' r̄i r̄e sui, & pot̄ conūderari in ordine ad hunc, et
illam p̄m inferioris, r̄i q̄um e' totū medium at sic e' r̄i r̄e sui. sicut
mā e' pars compositi, et e' totum, r̄i huius et illius mā et in opore.

Arg. 3. n̄ dicitur dicit, q̄ q̄s contrahite pars in cōi: q̄o n̄ dicit.

Re. neg. ans: qd̄ sicut totum h̄et unam diuam ad eam p̄ qm̄ contra-
hit et totum in cōi, ita q̄libet pars h̄et suam diuam partem, p̄ qm̄
pot̄ contrahere p̄m in cōi, ut p̄t in exple mā, et fiā, q̄ h̄et suam partem
diuam, p̄ q̄s contrahunt mā, et p̄m in cōi.

Resol. 2 p̄s integrantes et heterogenea iuxta oporem, q̄
docet eas includere in recto s̄is subiecti, et certam figuram n̄ possunt
*e' ḡia, & sp̄s. *P. q̄o q̄ ut sic et composita & accens, ideo n̄ possunt**
e' p̄e participari ab inferioribus at uō iuxta suam, q̄ esset p̄s
heterogenea s̄is in e' q̄ dicit figuram, possunt e' ḡia, & sp̄s, et sic

Caput in coi pot ee gus ad oia capita abum: manū huius in coi ad
oij manū huius erit spēs. P. 9° ut sic et entia q se, et hēnt oia re-
gūta, ut sint gra, et spēs.

Resol. 3. pēs gūta phicē vq punctū linie, instans tempo-
ri, mutatum ēē motu possunt sortiri totū gū, t spēs, et sic indivisi-
bile in coi erit gū ad oia punta linearū, et instantia temporij. muta-
tum ēē erit gū ad oia mutata ēē rerū corporeāliū, et spūaliū,
et sic d' reliq. P. 9° in hoc nulla iūsite repugnā, si sum ante mo-
a ~~com~~ d'.

Sectio. 2. De Partibus Methaphisicis.

Quar. 1. & dicitur gūta, et spēs vq. cōstitūm, et rate sint gra,
t spēs? Resol. 1. dicit metha n possunt ee gra, t spēs rii huius, et il-
liū dicit nuda supra, vq. cōstitūm n pot ee gus, rii huius, et illiū
cōstitūm. rate n pot ee spēs rii huius, et illiū rati. et hoc sū i ti-
gendi x M. Scot. in metha d. 15. s. 11 qd lib. 2. ti. 7. cap. 5.
Vasq. 1. pē d. 158. Rubi in log. cap. 4. Avet. in log. d. 6. s. 3. C. de
ty, Scot. et alii relatiā Scot. l. ti. 4. d. 1. nō 2.

P. 1. 9° gū et spēs dēnt hēre dicit extra se, q gūta
t dixerant, sō dicit n hēnt alia dicit, sō sō ipsi, f. d. et cōstitūm
ferunt: gō dicit n possunt ee gra t spēs rii dicitūm partium. P. 2. 9° ex
duobz actibz methy n pot resultare unū p se, sicut nec ex duobz acti-
bz fieri fit unū p se. P. 3. 9° dicit si ultim cōstitūm in gū me-
tho. gō n possunt ulterius cōstitui q alia dicit in eod gū metho.
P. ulto 9° una dicit nō pōt rii alterius: gō n pot pōt ut ulij, una d'
alia, sō d' uno 3. quem cōstituit ipsa dicit vq gū metho. hāc dicit q ce-

dit in opioe admittente p[er]tinetes soluias.

Res. 2. dicitur quia non possunt esse genera in diuisionem sp[iritu]ficarum. Vg. cencitiuum in coi in rati, et irati, neq[ue] dicitur sp[iritu]fica p[er] se aut esse sp[iritu] in diuisionem indiuiduantium, Vg. rate in p[er]tinetatis, et paulaitatis. S. q[ui]s et sp[iritu]s deint[er]mittit includi in suis inferioribus, sed neq[ue] cencitiuum includit essentia in rate, neq[ue] rate includit essentia in p[er]tinetate, et paulaitate, q[ui]a tam rate, q[ui]a irate et extra at; q[ui]o constituitur essentia, sol[us] q[ui] uenens cencitiuum: et p[er]tinetas, et paulaitas si extra hoc in q[ui] constituitur q[ui] rate. q[ui]o dicitur quia non possunt esse genera in diuisionem sp[iritu]ficarum, neq[ue] dicitur sp[iritu]fica in indiuiduantium.

separatio

Arg. 1. sententia in coi est quia ad rogatum leony, et hinnitum equi: q[ui]o et cencitiuum erit quia ad rate, et irate. S. neg. coi; q[ui]a rogatus, et hinnitus equi, si aut p[er]fici q[ui]nd[am] capases diuisionem metaphisicorum, atuo rate, et irate et dicitur metha, q[ui] non includunt cencitiuum in coi, q[ui]o sol[us] constituitur. Regula. Actus aut dicitur superiores includi in inferioribus: q[ui]o cencitiuum includit in rati, et irati. S. dicitur intelligendum esse d[ist]inctio in clausione mat[er]ie, et identica, non uero d[ist]inctio in clausione frate, q[ui]e uaria ad quos, et sp[iritu]m.

Arg. 2. rate est priuim intelligendi: q[ui]o sol[us] in clausione dicitur uiuentis: q[ui]o uiuens erit quia ad rate, et cencitiuum ad irate, q[ui]o est priuim cencitiuum. S. uiuens cencitiuum sol[us] constituitur at, et non rate, aut irate. q[ui]o aut dicitur intelligere e[ss]e q[ui]da uiuere, rogare e[ss]e q[ui]dam cencitiuum dicitur illi identica, et frate, q[ui]a uiuens cencitiuum e[ss]e frate priuim cencitiuum ad rate, et sol[us] cencitiuum e[ss]e priuim rogandi, ut q[ui] in ad rate. rate non e[ss]e frate priuim intelligendi ad rate, sed in ad rate, et ut q[ui] q[ui]a rate non uiuens, sed dicitur uiuentis, sicut rate non e[ss]e at, sed dicitur at.

Arg. 3. in continuo dicitur p[er] se infinita a p[er] rei: q[ui]o et in dicitur pot[est] admitti p[er] se in infinitum a p[er] rei. S. 1. neg. an[te] iusta p[ro]batione sp[iritu]m, q[ui] admittit indiuisibilem a cetera, et finita in continuo. S. 2. nos non ideo negare

duas distingere eē grā, & spēs ppter solū psum in inferitū, sō qd n̄ includuntur
in inferioribz, qd ē etate restrictum ad grā, et spēs

De duis indiuiduantibz

Quæ. 2. V duis induantes possint conuiri in aliq grā, & spē? Resol. 1. in snā
admitente pmissioj obtinā, duis induantes n̄ possunt subire. rōem grā & spē
ita Ouid. in log. cont. s. par. 2. nō s. fonsēj s. methē cap. 6. Toledo ad cap. d.
spē. Soar. l. 1. n. 4. d. 1. nō 69. P. qd duis induantes n̄ sol si fratr duis sō si utra
q̄ n̄ possunt hēre alia utra, a q̄bz obtine p̄indant q̄fē, et p̄ q̄ contrahante: q̄o in
opioē q̄ requit p̄fam p̄sidioem obtinā inter utē, et duis, nequeunt duis
induantes eē grā, & spēs.

Resol. 2. in opioē q̄ negat p̄missiones obtinās possunt duis induantes
conuiri in aliq rōe cōi uti. sic illigo. Scotu in 1. d. 23. q. uia. Mirineiru
cap. 3. d. spē. Mend. in log. d. 3. 57. Rudericu d. duis. in log. d. 7. l. ga &
duis induantes n̄ possint q̄fē p̄sindere, tñ in hac opioē possunt eē utra, q̄ n̄ ē na-
riā p̄missio obtinā a duis, sō sufficit p̄missio facti: q̄o p̄t dari una rōe cōi q̄ sol fia-
te p̄sindat ex p̄e aus illi, et trahat p̄ maiore exp̄sionem Comptum, et Cōo-
tationem duarum. sicut hō in hac snā n̄ p̄indit obtinā a betriē, et Lau-
litate, sō illas includit et sol contrahit p̄ maiore exp̄sionem Comptum, et Cō-
notorem ipsarum duarū.

Arg. 1. p̄ Soar. l. duis induantes differunt facti se ipsas: q̄o n̄
possunt dicit p̄ alia duis induantes sup̄adita. Et Cōd. totū q̄ nos n̄ contrahit.
duis induante in cōi galia duis sup̄adita, sō p̄ maiore exp̄sionem ipsarū
duarum, et Cōnotorem illarū, q̄ n̄ se hēnt ex p̄e duarum, sō tantū ex p̄e Com-
tu, et hoc sufficit ad uam Cōp̄sitionem Metham in opioē M.

Arg. 2. qd ē utrum constituen n̄ p̄t ulterius contrahi p̄ aliud sō

duae induantes si utro constituen, in g^o metho: g^o n^o possunt constitui p^o alias duas
induan^o. S^o dicitur Con^o n^o possunt utro constitui p^o alias duas induantes ex p^o obli^o Con^o
ex p^o aij^o illu^o neg^o Con^o. sicut ho^o abstract^o, a l^ois, et l^ois n^o constituitur l^ois, et l^ois p^o
alia^o duas induan^o p^o s^ondentij obtine^o, s^o tantu^o feat^o ex p^o aij^o illu^o.

Sectio. 3^a

U^o negoes possint ee gra^o, t^o spes?

Quar. 3. U^o negoes possint ha^o ee roem gra^o, t^o spes? dupliciter possint Considerari
negoes, t^o q^otin^o si mere charientia a p^o rei, t^o q^otin^o sumunte p^o illu^o, ut entia rei.
Resol. igit. 1° negoes q^otales possunt ee gra^o, t^o spes. 2° q^o ha^oent entitatem negiu^o,
q^o pot^o abstracti, et it^o ha^oent partes duas negiu^o, q^o possint contrahere roem l^ois: g^o po-
ssunt subire roem utilitatis, firmari 1° q^o negoes componunt meth^o ex l^ois, et ex
yterentia negiu^o: g^o ee possunt componi ex gra^o, et dua^o negiu^o. Item. 2° q^o negoes compo-
nunt meth^o, nempe unitatis, et numeralis, ut supra dixim^o, g^o at^o alia^o negoes.

Arg. 1. negoes q^otales nullum ha^oent ee: g^o n^o pot^o componi meth^o. S^o dicitur
ans: nullum ha^oent ee possunt, Con^o. nullum ha^oent ee negiu^o neg^o Con^o, et hoc ee negiu^o
sufficit ad compositionem meth^o negiu^o. U^o negoes totum ee sumunta feij^o
negatij: g^o in se nullum ha^oent ee ad compositionem meth^o. S^o dicitur. aij^o totum
ee sumunt a feij^o negatij extincie, et tamq^o a signo Con^o. totum ee intinciam
negiu^o, neg^o ans sicut Comptis, q^o totum ee suum sumunt extincie ab obli^o,
a g^oby significante, n^o uo^o sumunt suum ee, et existiam intinciam.

Arg. 2. illu^o n^o pot^o cognoscere negoes in se, s^o roe^o subtorum, t^o
firmam^o q^o negatarum: g^o n^o pot^o abstractere negoes in se, q^otales. S^o neg^o Con^o
g^o at^o illu^o nequit cognoscere in hac uita^o Anglum, et aiam^o natem, ut sit in
se, et t^o pot^o ab illu^o abstractere roem l^ois, et utem p^o aliena^o spes.

Arg. 3. duae negoum n^o manent extra roem l^ois, sig^o de

Deia et si qd negiuunt. qd n possunt componere meth. Ex neg. anj ga deia
 contrahentes, st tale negiuum incomplum, et negio in cor e qd negiuu complum
 sicut et rate, et leteritas st deia possitiua, ut e gus (ais et possitiuus, et tri manent giiy
 extra etiam possiuam atij et horj, ga deia st tale possitiuum incomplum.

Hinc dices, 1o. negois fia detraite poe ee gra, l spes, si n vel
 te (comparante, und hoc et illud n lrius qd dicit in ^{llo} et leone possunt conueni- ^{llo, at loa}
 re in n lri in cor, tamjm in spe. dind hoc, et illud n lrius, qd dicit in equo, et leone
 possunt conuenire in n llo ati, tamjm in gra, eo qd fia negata st dicit spe, qd n
 lliij leoninu negat oem leone ee dissim in llo, et n lliij egnum negat oem egnu
 ee dissim in lliu, q fia negata dicitur spe: go n lliij in cor pot ee gij ad n
 lliu egnum, et leoninum.

Præterea conueniunt ha duæ negois in n llo ati in cor,
 tamjm gra; ga uo st hæc p dicitur, n lliij leoninu e n lliij at: n lliij egnum
 e n lliij at, dind prænta in qd in comple, qd pot, ga n lliij at n dicit n lliu
 tale at i, leoninum l egnum: go hæc oia negrita ut sit uun gus.

Resol. 2. negois unius fia detraite n possunt conuenire in
 negoi alterius fia et detraite: Vg. n lriij, et n lliij nequunt conuenire
 in n hoi cor, tamjm in spe, et n ho, et n leo n possunt conuenire in n ati
 cor tamjm in gra. P. ga ate negarete spes superiore d suo indiuiduo
 qd sic. llo Ioane, o n lriij et tri n e n ho, imo e ho: go n lriij: go n lrius
 et n lliij n possunt conuenire in n hoi in cor. dind egus e n leo, et tri ne n at:
 go n ho, et n leo n possunt conuenire in n ati in cor, negus negete d aliq sua
 spe, nimirum at d eg, si hoc tibi uidete nimij intricatum considera patti-
 enter, et tandem illiges, atq explicæ id clarius, amabo.

Vna negio rety fundete in alia?

Quaeritur. Vna negatio veli possit fundari
in alia reali. Et probabiliter negatiua dicitur, et (l. g. l. vltim
art. l. q. s. segre Soar. l. tr. 4. d. l. no 36. l. ga negatio per se ipsam
nisi e fratre. go p se fratre oia a se remouet, ac pmo negat alia
negotio sup addita.

Infero go ois negotio si eiusd spei, si eadem
hant eandem fratri negatam. Et neg. illat, ga se qlibet negatio
a se expelat oia indeterminate, tri a suo subto remouet alijm
fratri determinate. Vg. n ho a se expelit oia alia entia, at uo
a lapide Vg remouet determinate hoem, et n leo remouet
determinate leonem ab eodem lapide etc. et cum haec
negate si diuse spei, et negotio spe differunt.

Arg. l. p. aligbu R. R. negotio possunt esse gra
t. spei: go in se fundant unitatem praestitionij, et aptudem,
qua sunt etiam negotio. Et cono. totum, quia unitas praestitionij
et aptudis si negotio rei, et nostra quaestio proseedit de negotio re-
alibz fundatij in alij negotio et realibz.

Replicabij n datur maior ratio,
cur possit fundari negatio rationij in negatione reali, n uo
negatio reali in alia reali. Respondetur diuersam ratione
ee ga in primis n sequitur p se in infinite a pe rei, pot enim
illud systerre in negotio rei. dno negatio a pe rei n fratre p hita,
neq indita in sua infioia: go pot p indioij illum, et fieri in-
dinita p unitatem praestitionij, at uo negatio reali a parte rei
a se expellit omnia, ac proinde n indiget alia negatione
reali ad hunc defectum.

Arg.

Arg. 2. Libert negatio singularij hiet unitate
 numeralem, quia et e negatio reaty: qd una negatio fundatur in alia.
 Ex ad anj qd libet negoeim singulariemp se ipsam ee unam numeram
 liter, qd p se ipsam expedit from negatam unitatij numeralij.

Arg. 3. negoeis st itligibilej: qd fundant in se illi-
 gibilitatem, qd et e negatio reaty. Ex dist. anj st itligibilej p se ipras
 imidiate neg. p subta st itligibilej t p frij negatj, cond. anj. et i oeo
 n fundant imie in se hanc negoeim itligibilitatij.

Arg. 4. negatio huius qd hiet illius e et n lapis: qd hae negatio reaty in se
 fundat aliam negoeim retem. Ex dist. anis, negatio huius e et n lapis p aliam negoe
 supadditam neg. p se ipsam cond. anis. qd tem sit frate negatio, remouet a se oam
 aliam negoeim p suam ebiam.

Quae. 3. Vna negatio hiet aliam p frate nega? Ex neg. p. Arri in
 phica. d. 14. no 14. (ad quet. d. oppositj. art 2. subscriuit Soar. l. 4. d. 4.
 no 40. p. qd ois negatio remouet aliqd ens, sigd e essiate n ens: qd semp huius p fra
 nega aliqd ens possituu. De s. posse negore aliqd ens negiuum. Ex hoc implica
 re, qd sic negatio negaret se ipsam sat quia, qd et e ens negiuu.

P. 2. qd ois negatio e nit. qd si negaret aliam negoeim, esset n nit
 ac p ind esset aliqd: qd ois negatio negat aliqd. P. 3. qd si una negatio negaret
 aliam, sequereti corupcorum in infinitu a pe rei. qd sic ostendo. huius vge
 hiet negoeim huius, hae negatio huius n e negatio lapidis: qd hiet negoeim negoj lapi-
 dis. d. ind negatio negoj lapidis n e negatio ligni: qd fundat aliam negoeim ne-
 gois, et hae aliam, et alia aliam, et sic in inferituum, qd n e admitendu
 a pe rei, st sint entia negiuu.

Oppositiu cenciunt aliq. M. P. B. gbus maxia d nihil o
 nasiti istoria. p gbus Arg. 1. negatio in ois hiet unitatem p sitionij, et aptude,